

KAUFMANN
DÁVID
KÖNYVTÁRA

B. 963-77

KAUFMAN
DAVID
MONTANA

451
86

537

~~451~~
86

~~467~~

ספר

מל"ץ ישראל

הן הכה מעגלי וסר לבאר כל תעלומה, אשר בסלוחת
תא טמע מארו עלמא, גם בו דרך חכמה, בו יחפש כל
מבקם דעת ומזימה, והוא ידע את מקומה, ואחריו נוסף
תוספת מרובה על העוקר לתועלת המתקדמים והמטהרי'
כאשר יסגיוח יביט וימצא עין כל קורא בו: ממנו הנשעור

ישעיה בכ"מ יוסף רומאנין זל

ענו כהלל כמה'חר משה

מנחם מררי

פה ויניציאה

בסנת תמ"ם תהיה עם ה' אלהיך

NELLA STAMPARIA BRAGADINA
Con licenza de superiori.

ואתה האים החכם אשר לכך כלב הארי, וללחום במלחמתה
של תורה ומוכך כאדרי, לך עשר ידות בתלמוד ספרא
ספרי, על כן וכברוך גם עם נכרי, בפרס כדאוי להם לסון עברי,
ה'ה כמה"חר **משה מנחם מררי** כר"ו, ויקרא לנו
סלום ה' כורי.

במה אקדם הדרכבור הורך, או במה אסלס תורות לך כו
רבה חוכתי נבדך, ואין בלסונו מלה לפי כבודך, ולך
דומיה תהלתך, לכן עתה סלחתי אליך, **מליץ יוטר** להליץ
בערו לפניך, ואם לבני **משה** היא מלתא זוטרתו, האים
משה ענו מאר לא יבזה מנחת עכיו ודלותי, חסבתי
ואתנחם כו תבן אנו מכנוס לעפרוים ואנה אולוך את
חרפתי, זאת אטיב אל לכו מקום הכוח לי להתגדר ותהי זאת
נחמתי, ואוסוף עוד לומר, הנה לסלום **מר** לי **מר**,
כו אתחשב מהעבדים המתפרצים. להקרוב לאים האלהים בכורים
באומים חמוכים, אכן בטחתי כו יחשב לי **מר** ואהלות, אחרי
סיס בו ממדת כורא עלילות, אשר וערב עליו מנחת עני וחלות
בללות, וותר מאלף עולות, כן וערב סיחי עליך, ותרצני כפי
ענותכותך, גם ה' יתן הטוב למעלת תורתך, ויטיב לטובים בני
ביתך, ובמרה גדושה ה' אלהיך, ורכך להנחתך ולטובתך:

פארוכה בדר ולקחת
מראסית כל פרי הארמה לפ"ק

עבר כאמן, בכל עת וזמן.

ישעיה בכ"מר **יוסף רומאני** יכו.

ראתה

עיני ויטעם לכו זכרו פיו מכס מן כפה מר ישעיה רומאנין
 כר ואשר נדבו לכו לפרס כאר היטוב לפני כל ישראל סליחת תא
 שמע להראות העמים וסגדים את ופיה כי רכ הוא ולאשר לפעלא טבא אישר
 סנה נא נאטתו קולי ואען ואומר

כיפי ארמון נשגב בהיכל מלך

מלא כל חמדת עין

זהב פלו מופז ואבני שוהם

יושב לבלי אור לו בסתר חשך

לא השמח בו עין איש ותשבע נפש

אם נר יאיר חשבו כבודו יגל

אור רב כן בדבריה

לראות פלאי חכמה אשר נסתרו

דודי היום הארת

על כן נודה אליך

כי יעת לקהל עמים מנוחה תרת

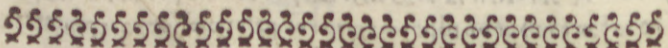
עתה עינות מתקק

על ראש חוצורת יפוצו

ברכות כל ישרי לב לך ירוצו

אוככ טפור לב

משה חיים לוצאטו

הקרמה

דברי חכמים כדרכונות וכמסורות. נטועים בעלי אכופות ואפילו שופתם של
 ת"ת נריכה תלמוד עליהם הוקר החכם להבין משל ומלוצה דברי חכמים
 וסידותם ואם נכון הדבר כי קטב ענה שאד ממנו ובאשר לא ידון בוא בנכעי כן
 לא כבא אהנו יתמי דיתמי לפתוק מה או להסיד שפה לדון בדבריהם כי נשגבו ממנו
 כי האים אשר יעשה כדבר הזה לכלמת עולם תהיה לו ואמר לכל סכל הוא • אמר על
 אשר שמוע שמענו גם מתעורר גם משלטים ועוד היום קול תלונות בוערים בעם
 וחכמים בעניניהם גבוהה גבוהה שמרום ידברו קדושי אשר בארץ המה בקליר ומכוריו
 אל אודות פיוטיהם הנראים זרים לעיניהם ומהם רוק הוא סכלי הבין • אמרתי גם כי
 דבריה אין כריכי סיווק אלכ כא דבר ויהי מה להודיע קוטט אמרתי אמת לכל אוסביה
האם מן הקליר נפלאו דרכי לטון הקדש חס בנתוכות הדקדוק לא דרך וסכילות
 המלונג לא ידע הלא קדושתו לר"ה תעיד עליו ובמיה אחרון כי בטל תול
 אמרתו לדבר נחות בלא קושי או נראה ורות ואם לא בערה או וס לא ידו לדבר דבר
 שאם יוכל אשר ידברו עליו תועה אם דרך אשר ידרוך הלא דבר הוא • אך האם כי גם
 ככתובי נמשך רוח גדול וסוק ועל בן לא יקשה שושן עמק אוימה ואם לכתב טעם רב
 גם לדבריו טעם גדול כי הם דנשגב ונפלא דבר הדבר הזה הלא הוא כמון עמו וכל
 דבריו בשודה הוחת נידוני אין בהם נפתל ועקש ואם מדרשי יביא בפיוטיו לא וסכלי
 כי עטרות ה זפלה הם הפיוטים לטמוח באמת מועדו • וכמה נקמת לפינו • אם לא
 בשמחתו זאת התורה אשר נתן לנו לדעת להבין דרכיו הנפלאו וכל מעלמו חכמה
 ועד הנה דברתי במקנ קנאת ה ועתה פירושי זה לסלוח התא קמע אדם עול דבר •
תא שפע כמה ידעי לרננו למדי • רבני קסאי נפלאו ייהו • וכמה הלכתא
 ר כרבתא איכא למילף מבייהו • דקא מתבת ק"כ בשכחיהו • ואם נכחיו בני
 במ"אני קר ביהו • ובמנזר עטליותא דסתאמרן מפ מוהו • יקורא מילתא לכושייהו •
 ונהיר לן וכיתיהו • על דא דלאי קא בעינא למוקס עלייהו • ואשכחתינהו לכלהו
 א סתרו • ככלהו תנאו וככלהו אמוראי הפרא וספרי • ועבידנא מילתא דשווא אנו
 תרו • למאן דכעי שמעתתא ולמהו קרייבא דאגדתא • בררך חכמה וניה
 אוכלנא • ותרעא דרנא עבידנא • ולמאן דלא ידע לאהדורי סכרא • ומסורי מחסר •
 הא בעגלו וושר קדמוהי למגשרא • ותדע פירושא דהאי קרא • וקמו שמוא גליא •
 דלא ליקרא דידו ספר קדמי להמויא • כי וילא כי מילתא • להמווי לכפשי טובותא •
 כוזל קרי ביד רב ורכבתא • לא ליקרא דאכבתא עבידנא ליקרא דאורית • דגפיר
 ודלא גמיה ליהו • בנותא למ כדע שאו אהנוא בלותא • כי מצלי מלויץ למופרק סכל
 עקתא • אותיות דדין כאותיות דדין וצלוחתא כעיש צלותא • ועל סת • מלויץ
 ישר יתקרי ספרא • ומינו ומכון צמח קדושתא • יתקלם עילמא לעולא מכל ברכת •
 ויקים למפרק יתבא מן גלותא • ולקרבא יתן להסכיה בכקדמותא • גשירתא
 תושכחתא ונקמתא •

קרב

אתה ושפע רכונך של עולם תא שמע • כל הזה הוא מורגל בהרבה
תפלה כחה • אשר שארית מקומות כנמ' עד אין מספר עכו

ישראל מתפללים אליך כבקר •

ואחד מהם לא נעדר והצנתיו לפניך (וכן
דמיון ספקים ממך ומשכמים בכל הלבונו' שהובלנו בהרבה מקומו לא

אומך תמיד • מקדישים

מנעתי את עצמי מהעמי
אומך על אח' טהה) ובוא

תא שמע מרי

ומכרכים שמך הגדול

עלמא צלוחא

והנורא • גדוקים

שפירא שארא רעמך

מנדוקים • עלויס את

מצלין לה בצפרא :

הדין ואמרו כי ישרים

רחמין בעיין סינך

דרכי ה' הם מלאים

ומשבחין לך תדירא •

מנתך ואף רוקים

קרושו ובר וכי שמך

שכסה הנם נכונים

רבא ויקרא צדיקיא

לשמיר • ולעשות •

מצדיקין דינך וארחתו

כתענותיהם הפושעים

לישרא פקודך מטלין

שכסה נפנים עמהם

אף רינהון לנטרא :

כמו החלככה שרוקה

עינוייהון ותענייהון

דע ואף על פי כן

לפושעיהון עמרהון

המה נמת בקטורת

מסירא סריחא

עם שאר הספספים •

חלבנא בהרו בוסטין

נושאם וכוכלים עליך

אמירא נקטין וסבלין

מיתות אכזריות ונלות

עדה הטלא אכזרא •

ושלקות רב וחמור •

מיתות ונלות וסלקות

סכסכו

רבתא וחמירא :

עלמא

לכטה

החן

לכל

לכל

לכל

לכל

לכל

לכל

מנעתי את עצמי מהעמי
אומך על אח' טהה) ובוא

כפ' מי שהוצי' אוהו טיש דף ע"ג
זה הלשון של ת"ס הרבה

פעמי בענין זין תמוסין
למעלה מעצרה' מרי

עלמ' פ"ק דכר' כו' תפולין דף י'
דמרו עלמ' עה כתיב בהו :

שאר דעמך ע"ס הכסור' כפניה ג'
שאר ישרא לא ועשו עול'

וגו' : רחמין בעיין סינך •
ע"ס ה' פ' ורחמין למיבטו דיאל ב'

מן קדם אלהא וגו' : רבא
ויקרא ע"ס הפ' א' מספר עורא ד'

רבא ויקרא : מצדיקין
דינך • כתורת כ' הט"ס פ' סמינ'

למודים הם הצדיקים
שמצדיקו עליהם את הדין

וכו' : פקודך ממלין וגו'
פ"ג דהני' ג' אפי' ריקנין דף כ"ה

סניך מלאו מנו כרימון :
עכוויסון ותענותיהון וגו'

פק' דכרות' ות כל העני' דף ע"ח
שאין בו מפושעי ישראל

איכו תענית שהרו חלככה
דיחה רע ושגאה הכתוב

עם סעשני הקטור נקטין
וכו' ע"ס ספסו' כ"י עליך תהלים ט"ז

נו כל היום : ושלקות רכתא ומסוכא פ' אל' נ' נעדרות עשאי דמיתת חמורה דילמא דף ל"ג
מלקות

עליון אומר • לכמה אבו כוויקין ששנה א' כנסו עובדים לכמה כוויקים אשר שווק
 דבך המתחלת ד' אבות כוויקין יזכוק נדר' אותם הנכ הנזרר • כל שוני תסכולות
 דף נ' ס' כנ' מ' חני זוק נרורות הלכת' געירו ומקרים דעים אשר קדה אותם
 דף נ' לה' ט' טנדקי ס' כל טנדקי דלות לה עותמים עיהם ואמרים • עמרפוס

למעט עד לא ונפקא •
 דף ל' ג' דפתקי ס' ק' דקי דוסין
 כמ' הרפתקי עדו עליוהו
 להנייעקיעת פ' פ' ז' פ'
 דף ס' ד' פ' ד' ס' ק' קול ונו'
 רז' אשר מייב עקיעת עיו
 הווא מעשה' ויכירא • כז
 כעדנר טו' דכר' ה' כ' ה' ת' א' פ' ת' ג' א'
 דה' כסר: טעה אחוה וכו'
 דף י' א' פ' ד' ע' ע' עוד אחרת יס
 כרופו אחד לזכעים שנה
 שכויו אדם של ומרביז'
 אותו על אדם חנר ונו'
 ועבריוזין לפכוו סך קירי
 עלסתר (פי' משכין הקבין
 כוכ) אחו' דמכא ויפשא
 ונו' הדדו סביבא פ' כמה
 דף ל' ט' ד' ל' ק' ס' ט' בשעת
 לידתו א' רבא נפל תורא
 חדד סביבא' ז' קיע' גומא
 דף י' ס' ד' ע' ה' הוא קסרא
 דהו' כנו' ליהודאי אל'
 למסיכו דמלכותא שי
 שעלתה לו ק' ברננו
 יקטענה וימיה ונו' ועד

לכמה אבות נויקין
ונזה צררא בלדיון
טנדקי זחרפתהי
עקיעת פוסרוזין
לסמרא: יחר פין
כלנא בר כלבתא
מאיסאובכירא טעה
אחזה דמנא סך קירי
פלסתר: חדרו
סביבא דהא נפל
תורא זקיפא נוסא
בר גלין נהטענייה
לסמרא: ועד איסת
שתקת משתיקותך
יפה דבורא הא בישן
דעקן דא לדא עקרפא
וזבורא: דיציבא
בארעא

אזתנו הכלבו זשה האומו'
 שהם נכויס וכשאסיס וכן
 אומרים טעה אחיו של
 אד: יכינו זהו יעקב שהם
 אחיו עשו השכונ שלו
 שנקם לנלות הקן לכנו
 היה סקר זכוב ע' ד' אשר
 חרשו עקבות פסיקך •
 כשנפל הסור עכויס
 הסכיך לטוטוקוד סיקו'
 כך ישראל הואל והורע
 מזלם לבו ונכחיד פנוי'
 כי אדם שיטכ לו קוז
 כרצלו בריך להביר סקין
 ולהכריתו כדו סיתרפא
 סדל כן ככרית את ישראל
 שהם כקוני' כעיונו זלו
 נסב לכטת ועד מתי ה'
 תמרים לקול הנזררים
 כללו סלא טוב לנו
 בתדכ ותתכע עלכווכו
 כו אפפנו דעות רבות
 ונרות סלא להתרפאת
 מהם כו רפואתה של זו
 קפה לוו כאלס הסמוך

דף י' א' איסת סתקת • משנה פ' ד' דני' טו' אושר
 לה סתיקותיך יפה לך עדוכוריק: הא
 דף ס' כ' אן דעקן פ' ד' חנינה גאלי רעו ונרות
 אשר רכ רעות ט' ג' א' זרות זו לוו כנון ויכורא ועקרבא: ציובא כארעא פ'
 כנר

פנה אשה בקרנך ועלה עליך מעלה ה' ונאלו כטל את החמה כימון וכו' דף ס"ו
 מעלה ואמה מרד מעט כי הנליתנו בין יניח בארע וניורא כספי ספיר: גלותא
 אומה אשר לא תשכב עינה מן העושר דעדינא: פ' סו"ל אדם שפתה מדבבא דף ק"ט
 וכל היום אומרים לנו תנו כסף וזהב אמ רב יודה סבת אומה זו אשור מרוד

וכנה: כלו סבדא: פ'
 פ' סותפין אש רב יודה דף ס'
 פנדא זו סבת הסלף כלו
 זו כסף גולגות וסלף זו
 ארכנא: אריא ארכא פ'
 גט' פשוט ד' ל' לא כחש לי דף ק"ס
 דתהו ופוך גבי זכותי
 דדמי עליו פאריו ארכא:
 ארכע לוי אפנר פ' כנו' זל דף ק"ד
 בתר זכן סגיו וזכין לבוי
 ליכא מסוס דינא דכר
 סצרא לש דאמרין ליה
 ארכע לוי אריא אפנר:
 אדויה לגיוויה וקס פ' ק'
 ד' סכסדרין ספוא דסוס דף ו'
 קאש גבר דרמינע עלויה
 אדויה לגיוויה וקס: קכמתן
 פ' ד' סת' ות כעא סינ' רב דף כ"ה
 אחרכו בר אפי' מרכ
 סבת השמרה כעצמו סחו
 א"ל קכמתן (פיר' שו)
 בערתני ססלתני דכר
 סח'א: כיוזא כיוזא ס' דף ס' ד'
 פשו אשור אש רב יודה
 כיו' כיוזא כיוזא דאחרכו

פארעא ובשמי שמיא
גיורא גלוהא
המרהבא הב הב
אמרה: פלו מנרה
והלקך שליט עלי
למטרא אריא ארכא
ארבעת לי אמצרא:
אדויה לגיוויה וקס
וקבמתן בצערא פינא
פינא הא דאחריביה
לכית הבחירה: גמרין
ניקים ונגזור גיורה
לגיורה דסחו לי
בסלווא דמבע דמא
כבשרא: הא כמרה
האית ליה עם נחש
ככפיא דירא ווי
סאלתן

תנו עושר וכססים
 כל מינו פסוס וארכונו
 פשוטוס אותנו לותן
 ארי אורכ' הסכנת אכל
 גבולי בדפתוי צוה ה'
 ליעקב סכינו צרו
 וסנה הצורה סוה פרוס
 אגרוסו עליו ויקס
 ויקנטנו בצערו לי
 אינ' נא לנו כי זה הצר
 ה' ססמריה בית קדשנו
 ותפארתנו: איובינו
 יצרונו סוד עלונו
 ונמרים ביניהם לגזור
 על ישראל גיורות רבות
 ומכי אותנו בקון סכאוב
 ושוואוס דס מכמרכו
 מרוב פנעו ומכורו הפנה
 אכמכו סרווי' בין סוכא נו
 כאל' אדר עם נחש כקוס
 א' אינ' לנו פשקלותוס
 סכה רודי וכופתי אותנו
 ועלונותיהם סכותים
 רעו עלינו אינו מה פשו'
 לנו

לכומא וכו': גמרין וכו' פ' ק' דכ"ה היא גופא גיורה זאנן גיוקוס ונגזור גוד' לגורה: דף ג'
 דשמו לי וכו' פ' ס' סבת אולא אפיות עמוכה לך כסילוח דלא עכע דשא (פיר' סי' דף ק"כ)
 פדויו): הא כשה וכו' פ' ס' דור ר' א' כל היודע בא' אמתו שאינה קונה לו חלה ופוזר דף ע"ב
 ופדוים אמרים א"ל א' אדם דר עם נחש בכפייה: זו עאלתן וקולעו פתני פ' ד' פסמי' דף כ"ו

או לי שכית כויתום או לי מאלתן (פי' מקלותיהם) או לי שכית חנון או לי מקולמוסן (פי' כויתבים אגרות לרעה) דף ו' ווי מדכיתא ומדכרא • פ"ק ד' מגולה על פ"הגם לכבוש אמר ווי מדכית ווי מדכרה: ומנין דף ז"ב מתין פ' החו' כל שנה הז' מילת ד' אמרו יאכשו שתין תכלו מטייה לכבא דקל חכרוה שמע ולא חכלימו דף ו' בטולך וכו' פ"ב דנ' יטין רב בר בר חנה חלם וכו' אתא ההוא חכרא שקלה לסרגא מקמיה וז' רחמנ' או בטולך חו' בטולא דבר עשו: טרוזסקלו • פ' דף ז"ב החו' כל לא הוא ידע מאי קאמרו רבנן ולפסקל ולפיטר (פ' לישא וליתן) דף ט' ואי ליד וכו' פ"ק דח' גיב' ואי עביתא ליהויהו כו' כרוז פומקא לכיביא חוורא: כמה גמולה וכו' דף כ"ו פ"ג דר"ה מאו גלעודה נסול דא שכעלה (פ"רשי גמולה נכדלת:) מתכלא קמות כ"ג ועקר י"ט הפ"א תשו' משכלה ועקרה: לויכו דין וכו' זהו כיסא הנט ששנינו

לכו ככות ומה עושים לנו כשדה • מו יתן
 ויוכנו ששים שכאובים למתלעות עול
 הסכה איתו בשפה ושונה • ככספה זגס
 כלתה נפשתו לך אל חי חמרנו הסתופף
 בצל שדו ולא בכל בני
 עמו ומכרא (הם חומה
 רשעה הנקראת חכרו:)
 שפתי קמי וסנינוס
 עליו כל היום וכן
 הם אומרים ואתה לך
 הענות כאשר ואתה
 רצועה אדומה על סוס
 לכן (והנרסה הנכונה
 היא ככרוז וכן גירסת
 ה"ס) כמה נכדלת
 שפעליך והנך משכלה
 ועקרה ופ"ר וזאת
 מאתו פנט' כריתות
 ולא ווסוף עוד לנעת
 כך כי מאוס שאיך על
 רוב עובדי הסנך פסולה
 כפינוז ונותר ופקרין
 שספד דמו אשר כל
 אלה לא ירצו לפני ה'
 כך חין לו חפז ככס •
 חין

מאלתן וקולמוסן ווי
מדכיתא ומדכרה:
ומנין שתין תכלו
לכבאי דטחו בתנרא
חי בטולך ולא בטולא
דבר עשו וחברא טרו
ושקלו בי כל יומא
ואמרוין אמירא יאי
ליך עניותא כווררא
סומקא לססיא חוורא
כפ"ה גמולה ואת
שפעליך טרהכלא
ועקרא לכו דין מיניה
גט פטורה מתקצת
מחמת סאוסה ומחמת
אסורא מתפסלת
כפגול ונותר ונשפך
הרם

דף פ"ה כפ"ט ד' נוטין ודין דו והו' לויכו מיכאוי ספר תירוכין ואגרת סניקין ונט
 דף פ' ד' פטורין: מתקצת וכו' • פ"ק כו' ר'ה לפימרא לרבי יוסדה סוקנס סקמת
 מאוזה אית ליה סוקנה מחמת איסור לית ליה: שתפסלת וכו' • כל חלו הס
 דכרוס הפוסלים הקרבן והס מעורקים כמסכת ונאום כל אחד כמקומו •

דף ז' לה וכו' . פ"ק ד' וכמות ודקארי לה מאי קארי לה ס' ד' וכו' . ק"מ : סבועה דלא דף כז כמקובי י"ס"ה כוויקין כבר כזכענו ל"קסה סאין אנו מעכרין איתו כאל אחר : עד

מה שזמננו כי יצעו בדבריו סקר וען כזכענו שלא נענוכ את ה' אפילו עד אחר מותם וקבורה : אל אדר בחזור עליך ותחזור עליונו שלא ווכל להמקית

אסתתקלנו ואסתתנו לך ימלא בעפר פי האויב כי דבר סרס על ה' אלוני חליטה לנו מאמנות הסכל לא תעלה על הדעת ולא יזכר כשמה כי שוא ודבר כוב הוא מה שזמננו אומרים שלא מאז כזכיעה סכלנו עליונו לעיני אמונה רעה ולא להזכור כשמה כי כן כתרנונו למת עול מלכו סמי על נזארנו כסקדים כעס לכסאע סינוכ לעכדו על כל פנים כאל סקונה מחבירו סק כדור וחתום וסקכל עליו סאמי ומצאנו מלא דום יהוס מצמו קיים סאזנו וכו' עוד לחזור כו' עזבו ס' ס' בידיכו מרגלו ט כה וזן סן ס' ס' להסלימכה

בשקרא שבועה דלא
נשפקיניה עד זבילא
בתרא : תקיפא הדרן
עלה והדרה עלון דלא
למכפרא : בר סניה
דהיא אשתקע דלא
דכירא . הא בורכא
וברותא ואשתמע
מתאפרת : מוסי
עזובה דא דלא
למדברת . סבורי
וקבורי עלי חיתת
דקטרת : חדוסי
מרגניתא כחשאר דין

עסק

וכלא כתר . פ"ק דכרכו ליכעו אינוס דחמי עד זכול כתריות סלס יתקיס סדרן עלך אס כל מסכת אופרי הדרן עלך מס פלו וסדרך על (פ' כחוו עליך ותחוו עלינו) דל למכפר דף קט"ו ס' ט"ו דיכמות אס איתא דפנכהו מכפ סיה כפ לס פרסו מקנס ונור קיה אס סאו :) עפרא כפוסוי וכו' דף ר"ו פ"ק דכ"כ לו סקול יסקל כעסו וכו' אחר רכ עפרא כפוסיה דזיוכ סכ-ותא כלפי סמיו : אשתקע פק ד' עז כחו סמדי אום אינו אסור לא יים אחר לפנו אידיהן אל כשתקע הדבר (פי לא יכא הדבר למז) דף זכ בורכ י"ק ד' סבועו דרס רכ כחמן כר רכ חסד סין סקוינו בעולת סעוף אס

דף כז רכא ס' כורכז (פ"ר) דבר הנדוי מן הלכ :) יכדותא : פ' ב"מ סד-יקין אס רכ ספ"א חף כל לאתויי כ' אים וכו' לא דרכ ספ"א כדותא ס' א' מוסי עו כז דזיס ס' זוכר דף פ"ה ס' ס' ספועלי אוקלער לאתריה דר-מסון אס יס כן לאותי נדיון אל יס לו כן וכו' כל יומא סוס אחר לקהיתו אס אוקל אל ססועבדו ותה גולת' דדקא פרו-עלך ור' סרו לך וזת אחר לקריותי אכא אוקל אל מוסי עווכ דא (פרה) כסבוע סכסתי וזת ולא דף ט' אסל עוד לילך-) סבורי וכו' פ"ק דכ"ק אס אכני כז כן ספ"ה ססה לזמעון סלס כזאסרו ונזנו עליה עסוקין עסוקין כה אינו יכול לחזור כו' דאל סויתא דקטרו (פ"ר) ס' סק סקורא סלס רוח) סכרת וסכלת : סלוסי מרגניתא

להחליפה בכלי מרט הנסכר סאין כו
ממס כו זה רע ומר להחליף טוב ברע
ועל כוונת כזה אמר הכתוב (ירמיה כ)
אותי עוב מקור מים חיים למנוח להם

מרגנות כחכפ יפס דקדושין אמאי נקוט דף זמ
מרגנותא בידים יהיכנא ליה מספא : דין
עסק ביסא יפ הנו ול קמא הה א איתתא דף ז כ
דאחווה דונרא לר מייס וכו אל לרב זיל

בארות בארות נסכרים
ונו אוי כח לנו כו אכזי
אמונה אכדו והיינו הלך
ומסור אוי לחסרון שלא
יוכל להעלות ומבאנה
שתי לה לנו סכול ועירוי.
הנה אתה החל באת
כמספט עמכו קנפ עלינו
עד מאד . באשר היתה
אהבתו ית עמנו אהבה
עזה הנה מנחם סכימתו
עמנו ויעמוד במקום נר
ועתה סכותה כענן לך
מעבור תפלה כל מטא
ועין

עסק בישא סחורה
הבל על דאברין ולא
משחכחין והסורי
מחסרת : ווי ליה
לחסרזניה דלא הדר
ואכא תכלא ועיירא
הן דאת מחי את
סדקרק בייחורא : כד
הורה רחמתיך עיזת
גנינן אמפסירא .
והשתא השמים בני
לבינה דרך בקשה
לעבורא

חלפי כוהל וכת אפינקסי
דין צנסך כוס : חבל על
דאכדון וכו . פ מ לק על דף קיא
דכר זה נענש משה ומאז
כשתיו וכו אל הקכה חבל
על דאכדון ולא משתכסון
ונו ומסורי מחסרא פ
ה יסן מעם לסתו מסורי דף פ ו
מסכר והכי קתני וכו ויו
ליה למסרוכוס . פ אלו
מזו אות אר זכוד כללס דף כ ב
דאכדת כיון דאש ווי ליה
לחסרון כים מואק ליה
סיכ ואיכ תכל ועור יפ
סו א אדשר חניכא סכיכא דף קכא
ליה ברתי לא הוה קא כבי
אל דכותסו תרכנולתא
אפקא סכותא אל פרתי
תכלא ועורא : הן
דאת עמי וכולו . ויקרא

ר"ה רזכל כו סליק לרועי ראה סם עשודים על סוז סכוסים פ כו
בטמיטאות כסרב סלא יפקעו זכנה סלא יקדמו ראה סם עני אמד
ומחנלת קנים תקתנו ומחנלת קנים על נכו . על העשודים קרא בדקתך
כהרזי אל הן דאת יסיכ את שספע ועל הענו קרא ומסכטיך מהום רכה הן
דאת שמי את עדקדק : כד הוה רחישתיך וכו . פ ק דכך הדרין הסוא דף ו
דהוה קאמר כד הוה רחישתיך עזיזא אפומיא דכספסירא סכוזן הסתא דלא
עזיזא רחישתיך פוריא כר סתיך גרמידי לא סני לן (פירוס און מודה על
סויף כד לכ איהכום ואפילו מטה של ס אשה איכס כדי לכ סוכאים : והשתא
הקמים וכולו . משנה אמרנה דנדרים סאוערת טעמא קני לך תכיא ראיס דף כ

לדכריו עמים בזיו לבוכך יעשו דרך
בקשה: כל סרמני עשקן וכו' מדרם
רעות קלג י' נקיט אמרו אליו כל תשא עון ר'
יודן אימר כל תשא ועונותינו לא תשא:

ועון יכופר ומטאתי סמורה לנכח. כל
הגל ות מוורים ומתקבצים וגלותי
אזכה חוורת ולא עוד אלא שהולכת
ומתגברת. לכל תכלה ראיתי קץ

תהלו קיט לכל סופא וגו' ע"ס פ'

לעיבורא: כל סרחני

לכל תכלה ראיתי קץ

משבקן וירידי מנפרא

רמנה מכותך מאד: כל

כל גלוותא הדרין וירידי

דף ס' ד' אליוס גבר. פ' הכ' זקין

לא הדרא ומתגברא:

איתמר בני נהרא (סדית

לכל סופא חזיתי קיצא

פעל חפת הנהר) רב אש

פתייא גלותי אדירא.

מתאי שתי מיש ברושא

כל דלתין ספתחין

ושאיאל אמר עלאו שמי

ורירי מסנרא: כל

פיש ברושא וגו' אמר רב

דאליים גבר ואנא

הויא בר מחלופ' תא' דלא

חלישא ותבירא: כל

איתמר ה' כתא לא כמר

סיסין דאזרת לה

ולא כמר כל דא סגבר:

ברחמך מוסקת

כל בסיסין וכו' פ' ס' דע"ז

למסנרא: כל שרני

מאן דא' ת' ליה סוקיא

מנהרין וירידי

ברמניה מסיק ליה נפי'

מתעכרא: כל קשוי

מי שיש לו זיס מעלכו

מתרצין וירידי לרובתה

על אזוכו. בתעוה: כל

הדרא: כל מרעין

סרגי מסנרן וכו' פ' כל

מתסיין

דף ק"ו כ' תפי בענין הווא

מסנרא: כל שרני

פילוסופא שא' ל' איתת

מנהרין וירידי לרובתה

עלום דביתכו דה"א כסוד

מסנרא: כל שרני

נה רך כשרגא ע"ס: כל

מתסיין

דף כ"ח מרעין פ' חוק' ת' הכתי

מסנרא: כל שרני

בענין ר' כנאה סלימד

מתסיין

הרב דכרו לנדלו הסלכו

מסנרא: כל שרני

ואמד עסה סוף ברום כל

מתסיין

מרעין אנא דס ברום כל אסון אנא סמר: קיימא ושרירא. וכו' נוסח

רמנה גלותי עד מאד.
כל השערים נפתחים
והסער שלי סוגרת
ומסוגרת. כל התקוף
מחכרו כנח וויכה
ואני מלש כסכר
וגדכה. כל הכעסים
פיש לך אלהינו העלות
על אוסכך. להסער
כיד קמיו. כל
הכרות יאירו וברי
ידעך באסון חסך.
לכל הקוסיות יש
תשובה וקוסיא שלי
לעולם עושדת. כל
הקוליס יש תרופה
למכתם אנוסה. מכת
הולכת ומתחוקת.
הסלכת

מרעין אנא דס ברום כל אסון אנא סמר: קיימא ושרירא. וכו' נוסח
דף קפ"ה מתומת השערות סככל שריר וקיס כלומר חוק וקיס ובפרק מכו"ת
סנכברה אמר רבי יעקב אמר רבי יוחנן בולן מורו חוק מקוליס האיספנין

השלכת אומנו מנכסי טעמים דאמר דכני מדרי דככל מהדרי מוא
 לתחמות הארץ . עשו הרשע לעין עיטם והאי כיוון דלא שריר שדרה
 אבל את יגיע כפי ושארית לא פני סליק (פירשו דלא שריר שדרה
 ישראל רמס תחת רגליו . אין קסה שדרה שלו :) רמיתן מאורא

עפילים אותי לתוך בית הכד לדרך על כמותי ומרכים עלי רוב וינכי עשו סהז ענד לחשו רוכב על סיסים ויעקב שהוא גביר הולך כעבדים על הארץ והלא הדבר הזה אין הדעת סובלתו .

מחסיין ודירי קיימא

ושרירא רמיהן

מאנרא רמה לעומק

פירא שממית אכלה

לי לגורשני וכרגלה

רפשא שארא וכפלין

לי לעוצר ושרו לי

הגרא עכרא אפוסא

רביב ומריה אזור

ואפכא מסתפרא

סניהו מרכי ואפרכי

וכלא סררא כליה

עלמא בנחת וחנינא

בנד בצערא קרנא

רעיא

וכו פ"ק דמנו ג' רבי הוה דף ס'
 נקיט ס' קיבו בידים וקרני
 כנוי כו סהז להאי פסוק
 השליך משמי ארץ נפל סן
 ידס אמר מאורא רמא
 לכורא עמיקתא? שמעות
 הוא כנוי לעשו דאי כ"ר פרש' ס'
 שמעי בידים תתפש כוכו
 הודים וועם גס הוא
 מטעמי? אכלס לגורשני
 פ טו די כמו חמות סניא דף ק"ו
 לכלס דאמרה קאכלס
 לכרשני . (פי' ויגיעי :)
 וכרגלה רפס . ע"ס הפ'
 אכלס ונדק ושאר כרגל' דנוט ו'
 רפסה? עכרא * מקום
 שדורכים בו אורה דבר
 דאי כפ' לא יתפור הוו דף כ"ט
 סנד עגרי דכו הוו דיוקני
 שועטמו הוה כיוול
 אפכא? סרו לי תנרא .

ועינכו רואות וכלות
 כי מאויביכו מעמודים
 מלכים ואלופים ושרים
 לאלפים . כל העולם
 כולו בהסקט ובטמה .
 וכמד הס כיוון
 ואפסה

פ"ד כדרי סרו לוס לגורכ מרכנן למימר נורכ מרכנן אכא סרו לו תנראו כרושא? דף ס"ב
 עבדא אכוסוא וכו' ע"ז הפ' ראותי עכדו על סוסים ושרו הולכים בעבדו על הארץ?
 ואופכא מסתכרא . פ"ג עי' רוכין בשות בפ' אטווו סהכל כהז בדכרו א"ל אדרכא דף כ"ט
 אופכא מסתכר' האו שארע קאשרכו והאי מאורא קא מרכי מיכיוסו מלכי ואפרכו .
 פ"ק ד' ע"ז מלתין ותרין קרבו עכדו רואו כהדי יוכאו ולא יבילו להו עד דאפסיכו דף ח'
 לושרא כהדיהו והכו אחכו כהדיהו או מיגן מלכי ענייהו הפרכי או מנייהו מלכי מוכן
 הפרכי כליה עלמ' וכו' פ"ג דת' עכו ר"ח בן דוסא הוה קאוויל כאורח אפא מטר אמר דף כ"ד
 למנו רב' שע כל העול' כולו כח' ומכינא כצער יעוד סס ככל ווס ויוס בת קול יוצאת
 ואמר כל העול' כולו כיוון כשכול מוכ' כני? קולכא רעוא וכולי

דף ק"ג זכור פ' מ' לך וזכור כל מלכו רב וזכור
 זכור פ' מ' לך וזכור כל מלכו רב וזכור
 זכור פ' מ' לך וזכור כל מלכו רב וזכור
 זכור פ' מ' לך וזכור כל מלכו רב וזכור

דף ק"ד רעיה תלא קליתיה
 רעיה תלא קליתיה (פי'
 רעיה תלא קליתיה (פי'
 רעיה תלא קליתיה (פי')

דף ק"ה באתרא דמרא גרייא
 באתרא דמרא גרייא
 באתרא דמרא גרייא
 באתרא דמרא גרייא

דף ק"ו מסנקה פברת ראש
 מסנקה פברת ראש
 מסנקה פברת ראש
 מסנקה פברת ראש

דף ק"ז מורקר בזקירא
 מורקר בזקירא
 מורקר בזקירא
 מורקר בזקירא

דף ק"ח זכנכים ומקטיל
 זכנכים ומקטיל
 זכנכים ומקטיל
 זכנכים ומקטיל

דף ק"ט ומתקיל דאמרא נככו
 ומתקיל דאמרא נככו
 ומתקיל דאמרא נככו
 ומתקיל דאמרא נככו

דף ק"י ברא לפוס אבא ואבא
 ברא לפוס אבא ואבא
 ברא לפוס אבא ואבא
 ברא לפוס אבא ואבא

דף ק"כ לפוס ברא ומודין
 לפוס ברא ומודין
 לפוס ברא ומודין
 לפוס ברא ומודין

דף ק"ג בפסיק ראשין ימות
 בפסיק ראשין ימות
 בפסיק ראשין ימות
 בפסיק ראשין ימות

דף ק"ד בפציעה זחבורא
 בפציעה זחבורא
 בפציעה זחבורא
 בפציעה זחבורא

דף ק"ה בלענא יתרא אתו
 בלענא יתרא אתו
 בלענא יתרא אתו
 בלענא יתרא אתו

דף ק"ו לטפוי לי צערא יאי
 לטפוי לי צערא יאי
 לטפוי לי צערא יאי
 לטפוי לי צערא יאי

דף ק"ז קועד לונא וידך
 קועד לונא וידך
 קועד לונא וידך
 קועד לונא וידך

דף ק"ח לכנזרא גרדי לן
 לכנזרא גרדי לן
 לכנזרא גרדי לן
 לכנזרא גרדי לן

דף ק"ט בשערי
 בשערי
 בשערי
 בשערי

דף ק"י עבד זכיתא מליטר טעון בי הוס רוס
 עבד זכיתא מליטר טעון בי הוס רוס
 עבד זכיתא מליטר טעון בי הוס רוס
 עבד זכיתא מליטר טעון בי הוס רוס

דף ק"כ ע"ה ברא זכיתא לפוס אבא זכיתא
 ברא זכיתא לפוס אבא זכיתא
 ברא זכיתא לפוס אבא זכיתא
 ברא זכיתא לפוס אבא זכיתא

איתנו * עוד וישימו למטות חלק
וסקע גיפנו ויבחרנו כזסע עולת
העיק ואף כי כל זאת באתנו לא שכתוך
וחלילה לזרע אבותינו לכפור בעיקר

קשרו מערן כונני סוס הם וסו מרזים
איתן מירוסל ועד לזד סה ד' סורוד לזרן
ראון במולות ידעלס : אנב גררס : פי
סכו עת סדעני מאו ק' אל זוקקו תכוכ דף מ'

סלס למדכו ק' ומסרדעו
סכאו באס לעסות רזון
קובס כדכתיב וכתגורוד
ובסעזרתק (סעזרת)
ואתה ס' שלס גסול
לאויכוכו מנושו ומכסכו
פוטכ סדסי ומטב כרמו
ישלס כסמס אשר כרס
כס יסול ובתן באסרונכס
סכסרת לו כס ומס
למרו סכל סככו כלס ככו
נאף כו און אדס לוקס
ומסלס על סכר סכורר
סוס ויותן סמרת סור סס
סמסל סכוסו ומסרת סור
סועד סמסלס מן סעלווס
(כאמר למרכו וכו' דון
סכס ומכס נאלעול קאו)
ועוד כס סלוסוס סמסר
עלוו

בְּשַׁעֲרֵי וּמִיִּתֵּיךָ אֲנִי
גֵּרְתָּהּ חֶלֶק וּבְלִיָּה
יָרַעַנְתָּ בְּנוֹפֵת
וּבְצוּרָתָהּ : וְחַס
לְדַעֲיִיתָו רֵאבוֹתָ
לְמַכְשַׁר כַּעֲקֹתַי הָאֵל
יִרְפִּינִי מִצַּעֲרֵדַעִים
קוֹלֵא וְחַס אֵימְנוֹפִיָּה
לְשִׁתְּלָם וְטַע לִיתִיָּה
מִשְׁפְּרֵי שְׁפֵרָא מְדוּל
יְדֵה מִשְׁתָּלִים בְּגִירָא
בְּתֵרָא דְרוֹן סִינָה וּמְנָה
וְאוֹקִי לִיָּה בְּאַתְרָא
עֵבֵד

ווקקן יכססס סזון לסס
אסרוו את וכסו' סוס לסס
אסרוו לוסכע עלוסס סז
עז' סקו' אנב גרר' סככ' .
מלק וכלק דעס' ס' ס'
ד' מולק סכס לז מ' ס' דף יט'
ידעכז ולז כלק ידעכז
אכז סעעז ידעכז (ס'
כערד כס' ר' סה דזזר'
לרכבן ברוד למלק סטכע'
ואון ססזיט ככר' אז ססט
למעלס מן סטכעז ולר'
כר יסודס דאמר אעפ'
סמכ' סטכעז דסט
מקכז כטכעז ומקכז
למעלס ס' ד ססט וסיר
על סכור' ככו ולז ידעכז
כ'ל' לזון סכולק דכר
סמקלק' : סז ילמיון
וכו' ס' ד' כססו' סה רזו' דף ג' ג'

מכני עיסל ועזרו סמסר' ככס על קדוסת ס' סכאו ק' ומסרדעו' ומה כפר דעוס אזון
מכוין על ק' ס' כתיב ככו וכתגורוד וכס' ארות' ד' אונתו מ' אחר' סכל סכור ס' י איתר
כסע סמכוכה סס אככו סמכוין על ק' ס' ע' כ' : מנופוס לסתלוס וכו' מ' אכס כפ' ד' כ' דף ו'
סס מ' סל' סכו כוכ מנופו' ומועד סמלס כוכ סלס מן סעלווס : מדו' ל' ידוס וכו' ס' ס' ל'
ס' ע' סמר סכוו סככ' (ל' ויסס ככד רבלו' וככדכו ית' כ' מדו' ל' ידוס ססתל' (סמרס' דף כ' ס'
ידו ומלככתו מ' ס' ל' ככככ' נכ' (ככ' אכר גרר' (ע' סה סני') בגירוס מקעול
סדוול ידוס סמס' לוס : דון עיכ ומכס וכו' ס' ס' סכו' עת סעדו כדון מוכ' עכס כדון סיכס דף ל' ס'
ואוקי באתרוס קס' סלכו (ס' דכר סלמד סככורו ככ' ס' ז' סוא' ל' וסוסוס לו' לדכר
אכר עקוור ותלמדכו לכל סקעטו ווסו דון עיכס וסוכס וז' לאמר סלמדכו מ' סס
וככזתו

והכאתו כאן תעמידהו בדיון שאר דברי
המפורשי כאן והוא דון מיכ ואוקי באתר
דף כ"ח עכיד דינא וכולי פ"ג ד"כ בעל הבית
שהניח פאה מצד א' ובאו עניו ונטלו מצד

עליו ולעשות דינו אחר שלקה ופרע
כבראשונה (והו ואוקי ליה באתרא
עמס כל הנקמה הזאת לא יסור
עמקומו הראשון ומטותו לא תמחה)

אחר זה וזה פאה ואי
אמרת עכיד איביס דינא
לכפשיה אמאי זה וזה פאה
לינקוט פורא וליתיב (פי'
יקח מקל וישב לעכב
העניים שלא יטלו גם
הפא' הזאת): וקוב דינ'
דף צ"ב לטורא פרק י"ד ויבמות
נשאת ע"ב ד' תנא וכו'
עס בנמ"ר א' אומר יק"ב
הדיון את ההר ותנאי
קטאת סמוכ' ותיתי לכו
דף ל"ג דנא זרה פ"ב ד' ע"ג
עסתמיד ואזיל ר' ל' שיאה
אכתפיה דרבי שעלאי
שמעיה א"ל שמלאי לא
הוית אמע נבית המדרש
כשהרמו את השמן א"ל

עביר דינא לנפשך
תתיב ויחנקוט פורא
יקוב דינא לטורא
ותיתי לבית דינא
זרה טעון אכוראון
דיתמי אנא בטענה
גטורא: אשמע לי
קלא בבכי תמרורא
אף לכרמך לא תקרב
אטרין לך נזירא
פרצה באחריותך אי
לא תנדור גרירה:
רבא

אתה השופט כל הארץ
עשה משפט לעצמך
ותשב על אם הדרך ומקל
בידך להכות האויב יקוב
הדיון את הסר (כלו תנא
כשפט עמו ותיסרהו
על קו הדיון) ותתכ עליו
(אף כי דרךך להוית
רחוס בדיון תהיה לו כמו
קחל כנמר כדוב סכול)
וטעון אכו יתומים אנכי
בטענה נמור שאין להסיב
עליה ד"כ ד' ס' אביהם של
יתומים השמיעני קול
מבצר שעתיד לכא בזמן
הנזולה בככי תמרורי על
הרי ישראל השיימים (וכה
יאמר בכבויתו) לפה ה'

בימיכו תתיר אף את הפ"א א"כ קרו לן
כו דוכא טריא (והוא לקון נופל על לש')
דף ל"ז טעון אכוראון דיתמי אבא וכו' פ' ה' סולמ
תני רמי בר קמח ותומים אין צריכין
פרווביל דר"ג ובית דינא של יתומים : אשמע לי קלא בככי תמרורא -
כפסיקתא רבתי בשעה שהקדוש ב"ה גואל את ישראל ג' ימים קודם שיבא עשית בא
אליהו ועומד על הרי ישראל וכוכה ומספיד עליהם ואומר להם הרי אין עוד עמי
אתם עומדים בארץ ציה ושעמה וקולו כשמע פסוק העולם ועד סופו ואמר כך אומר
כא שלום לעולם ובומד ביום ב' אומר כא טובה לעולם ובומר ביום ג' אומר כא ישועה
דף כ"ח לעולם ובומר : אף לכרמך וכולי פ"ד ד' ע"ג א"ר וחסן וין שמונו גוי אסור שאוס לך
דף כ"ח לך אטרין כורא סמור לכרמא לא תקרב : פרצה באחריותך וכו' פ' ה' כוכס

תעמוד ברחוק ואף לא תקרב לכרמך
והו בית ישראל הפקראי כן כדכתיב (ישעו
ה') כרם ה' בבאו בית ישראל הנה פרצת
הכרם
פרווביל דר"ג ובית דינא של יתומים : אשמע לי קלא בככי תמרורא -
כפסיקתא רבתי בשעה שהקדוש ב"ה גואל את ישראל ג' ימים קודם שיבא עשית בא
אליהו ועומד על הרי ישראל וכוכה ומספיד עליהם ואומר להם הרי אין עוד עמי
אתם עומדים בארץ ציה ושעמה וקולו כשמע פסוק העולם ועד סופו ואמר כך אומר
כא שלום לעולם ובומד ביום ב' אומר כא טובה לעולם ובומר ביום ג' אומר כא ישועה
דף כ"ח לעולם ובומר : אף לכרמך וכולי פ"ד ד' ע"ג א"ר וחסן וין שמונו גוי אסור שאוס לך
דף כ"ח לך אטרין כורא סמור לכרמא לא תקרב : פרצה באחריותך וכו' פ' ה' כוכס

הכרם הזה הוא באחריותך אם לא תעשה
 לה נדר כי אתה רב לעמך ומנהיג
 לאוסףך כמור בארזים ועלו ישראל
 לארצם ויוסר ארצם האויב כפר עלינו
 כי הוה אמו פשתובתא לכו קיסר נפקו

מטרוכותא דכו קיסר
 ומשריון ליה רבא דעמיה
 מדכרנך דלופתיה כוזינא
 דנהור כרנך שתייך לסל
 ידאון כשריא וכו' יפ כוזד
 פ עכרון אמתא דכו ר' דף כ ג
 כי הוה פשתעיון כל חכמ
 אמרן הכו עלת נקם ככדו
 ודאון כשרי לקוניסון וכד
 הוה בעו דליתכון אל
 יעדו כתר חכרתא סינה
 ותתקמו על ככד כאלפ
 דאלו כומא פו שפחו סל
 בית ד היו מדברות דרך
 רמו ואוסרו כן עלת והוא
 כלי גדולין כו וין סן
 המכי מקסמס כהכו כלו
 אוןעוד ויונלכו התלמידו
 לכתייהם כלומר יפסקו
 סעודתן ואם היה רובה
 פושכנס סו אוס יסורו
 סכת היינו הפגוש מראש
 סכות שאמר ומניף עלת
 כמני באניה סכפה כלכ

רבא דעמיה סדרבנא
דאומתיה פחירא
ידאון נשריא לקנהון
ויריעדו מפנאיה
כרתא מחכנשין
תמן כד ערריא עדרא
עררא בנחמן צפיפן
נחמנהו בשורן טבן
לבשרא רבן ככוכבי
שמיא וכחלא
דעפרא ייתי בר נפלו
לעמיה לשיובא
לשאררא יעקר סוסיון
ורתיכין וימנר
רוכביהן לאחורא קן
קלמוסא וקן מנלמא
לחיים

ונאכפו טעה כל
 עדרי נאכך עדר
 עדר לכדו כדלתיב
 זנפונת יהודה
 יקנן כחממות
 סכאלו הכנוליים תחמס
 וכשורות טובות
 תכשרס הכס
 ככוכבו הסעים וכחול
 אשר על טפת הים
 יכא פשית גדקנו
 להניל את שאריתנו
 ועקור סוס ורכב
 סוכולכו ויפל רוכביהם
 אחור תקן
 קולמוס ותקן פנילת
 ספר לכתבנו לחיים
 בטל

יס) מתכנסין תמן וכו' ככ ד והנה באר כסד זה ציון עדרי נאון רגלי סן הכא פרא פ
 הכו יסקו שמש שואכו רוס הקדם והאבן גדולה וזעמא כית הסואכ ונאכסו טעה כל
 כעדרי כאי מלכו סמת עד נחל סנרו רבן ככוככו סמי וכו' יע' ספ כו כרך סכרכך
 והרבה ארבה את ורעך ונו' וימו בר נפלו ס' ל' סל ר' ל' ו' סו שיעו לך אימת דף כ ו
 אתי בר נפלו סל סן כ' סל פשית יעקר סוסיון וכו' רכוסך עקבו סוס ויפל רוכבו
 סכות ס יעקר סוסיון ורתיכין וימנר רוכביהן ג א ז 3 לאמורא כראסו' פ

דף ו' לאחור יקון קולפוס וקון מעילת פקד' נזי רכה ככ"א איותו נזי' פלג' איכתב קשי ופלג' לא איכתב קמית אלקמ' דר"א אל' אפי' לא כתב בו לא קטמ' א' לשמה טוב איכו פריד' רכ' אפי' אפר' אפר' קולפוס וקון מעילת' (פי' אפי' שמע' תיקון קולפוס ותוקון הקלף דף ס' ו' דו' כדף') דכ' אפי' ליה וכו' פ' ס' ד' כ' א' ר' ס' כ' מניין לפזות עתכורו עליו הדאית' ס' פ'

בטל מעלינו כל גזרות רעות מ'דש עלינו שנה טובה ושארם. זכות הקדושי אשר בלחן המה וכו' ליעקב כי קטן הו' ז' וזכות כל ההרנים עליך וזכות כל' אלתנא' ס' והס' חכמי המעש' והאמוראי' והס' חכמי הנערס' כנגד הקטיניד שמקטרג עלינו מנאיב סניגור פילין כעדינו לכן כחזו לפניך קוד' ד' ה' ויה' כישל' שהו' מול' מעשר ללכ' א' הרום טורפ' אלו מוסיף מה ס' ידך לקבות את שאר עמך שכל' אופן' הר' ז' חסטר' כמוקה בהנכה ובאשוכה כעכנין טל' ימוט לעולם ולא כשוכ' עוד' שאחר' י' וקיי' ככו' עקר' סכתוב' איני אפי' וזקיה' סמנתי' וכו' :

לחיים לך למנורא :
בטל מעילון כל
בישא נזרא חדש עלך
שתא טבא ונהירא :
זכות קהישי עלמא
אחבה לצעירא וזכות
כל דהטיילין עלך וזכות
כל תנא ואמורא :
לקבל קטנורא אפי'
לך סניגורא בבין
בקרסינך קמי ריש
שתא ובפורא דכאיב
ליה כתיב לאסיונא
אזיל ליה אשורא הוק
וקנה עמך בהגבהה
ובמשיכה ובשטרא :
קיים אנא סמית
וכמיה סחינא יאה ססינא לקצירא :

מי בעל דכרו יבש' אלהס' ונגס' דאיהו' איה' . שתקוף רב' אפי' ה' למה לוי קרא סכדא' הוא דכאיב ליה כ' אפי' אויב' לכי אפי' וכו' אשור' . פ' כל' ב' תכוי ר' א' וכן' בתלמוד' סמטורו משיט' כשה' מתלים טכמי' ומשלי' להו' אכנורא' דדשא' ואפי' להו' אשור' הו' אשור' הו' פ' אפי' התאס' וזה' אשורו' מהר' להכין' את' וו' בעוד' סוף' להכין' את' וו' : מוק' דף ט' ו' זקיה' וכו' פ' הס' פ' א' אפי' א' דא' ל' לך מוק' וקל' שכו' נפי' (כלומר' כ' על' על' פלוגי' דקכה') עוד' ס' ר' בתן' אופ' ספיכה' וזאת' תיות' כקבות' כפי' זכיה' ובשטר' עוד' פ' ס' שפיר' קונה' בר' וכתנר' פ' איה' טל' סניגוס' מסיכה' קונה' כמי' שט' ובתנר' שהו' טל' סניגוס' ושגכה' קוב' ככל' מוק' אפי' מעי' ומעמי' וכו' פ' ס' פ'

דף ק"ט

דף ט"ו

דברי לך

דף י"ו

איני אפי' ואפי' סמנתי' וכו' : לקביר' פ' ס' סותפון' הו' יכו' דאמרי' איכסי' אידלי' ונעא' אידלי' קניר' (פי' קונה' המ' מיקול' המול' מן' הסול') כדכ' וורס' לכ' זר' אפי' ספי' מע' וכו' יפ' אפי' פרו' מלוס' לעם' ונבעו' כדכ' . מוסיף' ס' סנית' וזו' הסוף' . להכילנו' מכל' דרס' וזוקס' . ול' ג' מוד' ס' לנפני' אופתו' כמוק' . ועד' לה' לה' ע' ית' ויר' ושל' זקטר' מפי' דקה' איב' וכו' :

סדר התרת נדרים

י

אשר כימים כאלה נזכרים ונעשים סאת עדת ישראל קדושים הוינו
סעמאכמין כער ה פו כון כסז לעקור לפננ עזס קדוסה או לפננ
כ ד סל סלסה וזופרים כסדר הוה :

שמעו נא רבותי היינים מופחים

כל נדר או שבועה או איסור או קונס או חרם שנדרתי או
נשבעתי בהקיץ או בחלום או נשבעתי בשמורת
הקדושים שאינם נמחקים או בשם ההוייה פרוך הוא וכל מין
נזירות שקבלתי עלי ואפילו נזירות שמשון וכל שום איסור
ואפילו איסור הנאה שאסרתי עלי או על אחרים בכל לשון
של איסור בין בלשון איסור או חרם או קונס וכל שום קבלה
אפילו של מצוה שקבלתי עלי בין בלשון נדר בין
בלשון נדבה בין בלשון שבועה בין נזירות בכל לשון
ואופן שיריה או שום מנהג של מצוה שנהגתי או שהנהגתי
את עצמי וכן כל מוצא שפתי שיצא מפי נא שנהגתי
ונסרתי בלבי לעשות שום מצוה מהמצוות או איזה הנחמה
טובה או איזה דבר טוב שנהגתי שלשה פעמים ולא
התניתי שיהיה בלי נדר הן דבר שעשיתי הן על עצמי
הן על אחרים הן אותם הידועים לי הן אותם ששכחתי
בכלהוץ אתחרטנא בהוץ מעיקרא ושואל ומבקש אני
ממעלתכם התרה עליהן כי יראתי פן אכשל ונלכדתי
חסושלום בעון נדרים ושבועות ונזירות וחרמות ואיסורים
וקונסות והסכמות ואיני תוהא חסושלום על ליום המעשים
הטובים שעשיתי רק אני מתחרט על קבלת הענינים
בלשון נדר או שבועה או נזירות או איסור או חרם או

קונם או הסכמה או קבלה בלב. ומתחרט אני על שלא
 אמרתי הנני עושה דבר זה בלי נדר או שבועה או
 נזירות או חרם או איסור או קונם. לכן הנני מתחרט
 על כל הנזכר ושואל התרה על כלם בין היו דברים
 הנוגעים לגוף בין היו מדברים הנוגעים לנפש. בין היו
 מדברים הנוגעים למסון בכלהו אני מתחרט על לשון
 נדר ושבועה ונזירות ואיסור וחרם וקונם וקבלה בלב.
 והנה מצד הדין המתחרט ומבקש התרה צריך לפרט
 הנדר אך דעו נא רבותי כי אי אפשר לי לפורטם כי רבים
 הם. על כן יהיה בעיניכם כאילו הייתי פורטם.
 והמתירים משיבים לו גי' בזה הלשון:

כלם מותרים לך. כלם מחולים לך. כלם שרוים לך.
 אין כאן לא נדרים ולא שבועות ולא נזירות ולא
 חרמים ולא איסורים ולא קונמות. יש כאן מחילה וסליחה
 וזכרה. בשם שמתירים הבית דין של מטה. כך ידו
 מותרים מבית דין של מעלה וסר עונך. וחטאתך תכפר.
 ויסיף ויאמר:

הרי אני מוסר מורעא לפניכם רבותי ומכיל מביאן
 ולהבא כל נדרים וכל שבועות ונזירות ואסורים
 וקונמות וחרמות והסכמות וקבלה בלב שאקבל עלי בין
 בהקיץ בין בחלום חוץ מנדרתי תענית בשעת מנחה באים
 שאשבח לתנאי כורעא הזאת ואדור עוד מהיום סעתי אני
 מתחרט עליהם ומתנה עליהם שהיו כלם בטלים ומבטלים
 לא שרירין ולא קיימין ולא יהיו חלין כלל ועיקר:

ואחר המודעה יאמר לפניך.

אם עברתי על שום דבר שנחייבתי נזיפה או ארור
או נדויו או חרם או שמתאו קללה בין מפי השכינה
בין מפי בית דין של מעלה בין מפי בית דין של מטה
בין מפי עצמי בין מפי אחרים בין בה בין בה הריני שב
בתשובה שלימה ואשב יחף על הארץ כמנודה ואתפלש
בעפר ואתחרט ואתודה על כל מה שהטאתי ועויתי
ופשעתי ומרית ומרדתי מיום היותי על האדמה עד היום
הזה ואשפוך את נפשי לשאול מחילה וסליחה וכפרה מן
השמים ומן הבריות. ואשל ממעלתכם שתתירוני מן כל
הנזיפות והארורים והנדוים והחרמים והשמתות והקללות
שנתחייבתי ושנכשלתי בהם עד היום הזה:

ואם מתקן מן העדה הקדושה ד' אמות כחלוצת טענלים וילכש חק וימפלג כלפר
כאבל ועקבל הכיפה ואומר כלסין הוה כסלובג את חק

אתה הנבדלת אנוש מראש ותבינהו לעמוד לפניך
ונתת לו מרפא לסוורו שישוב ליד בעת שיהטא
כי ידעת את יצר לב האדם רע סנעוריו ולכן תקנת לו
תשובה לכפר את אשר חטא והנה אנכי החוטא חטאתי
לפניה ופנסתי בארבע סאות עולמות שמל כסף ונרמתי
להלביש שמים שק ונתתי פח לעשו וארבע מאות איש
אשר עמו להתיצב על הגהים ועתה הנני לובש שק זה
להתיש כחם ולשבר מתלעותם ויאירו דרך נקבי השק
ארבע מאות עלמין רכסופין ויכויס בנו מה שאמר הכתוב
אם יהיו חטאיכם כשנים כשלג ילפינו ואם יאדימו כתולע

בצמר יהיו והנה יהי ידעתי נאמנה שפנמתי בהו נכורות
 של השכינה לזה אני משים אפר במצחי לכונן את ציון
 ולעורר את האהבה בין רייעין עילאין ומשם יהמשך אחר
 כך השפע על עבדך פלוגי בן אמתך פלוגות להלבין את
 חטאי ולכפרם תכבסני ומשלג אלבין ואופה להיורת
 מהשבים בתשובה שלמה לפניך ושים לנו פאר תחת
 אפר ונזפה לראות השכינה בלתי בוששה וכלימה מעונותי
 שיתקנו ולא אבא עור לירי שום חטא ועון בעורתך אותי
 כי על התשובה מראש הבטחתנו ודתשובה עינינו
 מן חלות לך החזירנו בתשובה שלימה לפניך אמן סלה :

כשנספ וסככל סכופה ואפר זס

הריני יושב לקבל הנייפה והנידוי אשר נתחייבתי ספי
 בית דין של מעלה על כמה חטאים ועונות ושעיים
 שחטאתי ועויתי ופשעתי אנכי עצב נפוז ונבוה הרבתי
 אשמה בתורתך בנרתי ביחודך פנמתי בספירותיך השלכתי
 פגם בקרשיך והמים היוצאים מבית יי הולכתים סבית
 הפלכות לבית הכסא מקום הטינופת אשת הוימה אויבתך
 הרסתי מובחותיך חללתי בריתך בהכנסת הערלה של
 ברית קודש ופנמתי בכל גו אותיות הקדושים והנברתי
 החיצונים והנני נתחייבתי נידוי ספי בית דין הצדק או ספי
 הקדוש ברוד הווא או ספי השכינה לכן אני מחחנך
 ומחחרטוכה ומתאונן על עונותי חטאתי עויתי ופשעתי
 לא אוסף עוד לשוב בדרך הזה התר התר יוצר בראשית
 מחול מחול אביר יעקב סלח סלח סלח קדוש ישראל

שמעו

נא רבותי אמרי פי אשר עם לבבי הלא ידעתם
 אשר הקליפה קדמתי לפני צדיק עין חיים ועל בן
 מיום ברוא אלהים אדם הראשון לכל נוצר חכף בא היצר הרע
 הוא השטן הוא המלאך המות בחלקלקית לטונו מדברת גדולות
 מילין רצה עיקאה ימלל וחסית אורחו לאכול מעץ הדעת טוב
 ורע למרות את פי כבוד אלהי ישראל ממה הקדוש ברוך הוא
 נברוך שמו יחיד ומיוחד בפי כל בשמים ובארץ ואחר כך עלה
 ברוח סערה ואש מתקחת לשמים וקטרנו עליו עד אשר נגזר
 מיתה עליו ועל כל הדורות הבאים עד ימות המשיח ומאז ועד
 עתה זה דרכו כל הימים לרבות הלילות על משכבו סריקו
 רעונותי והרהורים רעים לשמים ויצעון להם ישרים לבלות שאל
 ועוצר רחם אכזרי וכל מעשהו להפיר את האדם מאיגרא רמא
 לבירא עמיקתא ואלמלא הקדוש ברוך הוא עוזר לנו אין בידינו
 להתחזק עליו וכל ימי חיי האדם בצער גדול והנה בכל מקום
 אשר המצא ימצא מקום מובן לפירעון חובות ישנים גם החדשים
 מקרוב הוא בעצמו או שלוחיו או גירי די ליה והנה ידוע לכם
 מה שאמרו חז"ל אשר בשעת הסכנה הגדולה הלא היא בעת
 אשר הוא סמוך ליציאת נשמת האדם ואז הזמן היותר נאור
 לחשיב הפקדון אשר הפקד אתו כל ימי חי הבלו יעשה תשובה
 ויהודה על עונו עד רכובתה של נפש ויקבל עליו עול מלכות
 שמים באהבה רבה וימסור נפשו רוחו ונשמתו לאשר נתנם
 והוא לא כן יהמה הפך עליו בלהות חלק משמן חבו והמרה
 פתיחות לבלות שאל ואכזרין נפשו לאמר לך עבד אלהים
 אחרים ובוה יערב ויבושם לך והקל מעליך עול היסורים הקשים
 והמרים וכל מגמתו להפילו שחת והוא ימשול בו בנופו רעורר
 עליו ימים קשים ומרים בלענה וראשו וראש הכר לשוחטו בסכין
 פגום ולעשותו מריפה חס ושלום מלכד שאר אונסים אשר יקצרו

בַּמָּה יִרְעוּת מֵהַכִּיל וְהִנֵּה נִם אֲשֶׁר אָמְרוּ חוֹל אִין אָדָם נִתְפַס
 עַל אַעְרוּ וְאֲנוֹס רַחֲמָנָא פְּמַרְיָה מִמֶּ אֵם אִינוּ עוֹשֶׂה כְּלָה עוֹשֶׂה
 מְחִיצָה בֵּינוּ לְבֵינוּ אֲבִינוּ שְׁבַשְׁמִים עַל כֵּן דְּהִנְנִי מוֹכֵן וּמוֹסְמֵן
 מֵהַיּוֹם עַד אַחַר מִיּוֹם לְמַסְכּוֹר נַפְשֵׁי רוּחִי וְנִשְׁמַתִּי לְאֵל רַחוּם
 וְחַנּוּן עֲלֵית כֹּל הָעוֹלָוֹת וְסִבֵּת כֹּל הַסִּיבּוֹת בְּרוּךְ הוּא וּבְרוּךְ שְׁמוֹ
 וּבְפָנֶיכֶם אֲנִי מוֹכֵר מוֹדְעָא וְהִנְנִי מוֹסֵר כֹּל הַחֲלָקִים אֲשֶׁר הִמְרָה
 קִי מִנְפִּישׁ רוּחַ וְנִשְׁמָה לְהַקְבָּה אֲשֶׁר בְּחִסְדּוֹ הַגְּדוֹר נַחֲמֵם אִי וְכֹל
 מֵה שְׁאֵעֵשֶׂה מֵהַיּוֹם עַד עוֹלָם נִגְדַּ מְסִירַת הַמוֹדְעָא הַזֹּאת הֲלֵא
 הִמָּה כְּמַלִּים וּמְכֻוֹטִים וְלֹא יֵהָא מִמֶּשׁ כְּדַבְּרֵי וּבְמַחְשַׁבְתֵּי אִו
 בְּרַמְיוּתֵי וּפְנֵל שְׂכָן בְּמַעֲשֵׂה הוּ וְהִנְנִי מִבְּקֵשׁ מֵאַתְּ סַעֲלַתְכֶם
 שְׁחַצְרֵי עִמְכֶם הַשְׂכִּינָה הַקְּדוּשָׁה וְהַמְהוֹרָה לְבַטֵּר כֹּל מֵה שְׁאֵעֵשֶׂה
 מֵהַיּוֹם עַד עוֹלָם נִגְדַּ מְסִירַת הַמוֹדְעָא הַזֹּאת וְלֹא יֵהָא מִמֶּשׁ
 בְּדַבְּרֵי אִו בְּמַחְשַׁבְתֵּי אִו בְּרַמְיוּתֵי לְבַטֵּר אֶחָד מִמַּצוֹרֵת הַקְּבָה
 וּמְכַל שְׂכָן וְיִבְרַח חִיצָא מִן הַבַּיִת בְּוֹלוֹ כִּי דְהִנְנִי מוֹסֵר מֵהַיּוֹם
 בְּאַהֲבָה גְּמוּרָה גּוֹפִי נַפְשֵׁי רוּחִי וְנִשְׁמַתִּי לְאֵל יְחִיד וּמְיוֹחַד אֲשֶׁר
 הָאֲצִיל וּבְרָא וַיֵּצֵר וַעֲשֶׂה כֹּל הָעוֹלָמוֹת וְכֹל הַבְּרוּאִים וְאִם יֵעֲלֶה
 עַל מַחְשַׁבְתֵּי הוּ נִגְדַּ מְסִירַת הַמוֹדְעָא הַזֹּאת בּוֹדְאִי כִּי הוּא בְּאוֹנָס
 גְּמוּר וְהַכֹּרֵת גְּדוֹל וּבְאִם הַמְּלֵאךְ הַמְּשַׁחֲרֵת יֵבֵא לְקַטְרֵן עָלַי
 מִחַמַּת אֹתָהּ הַמַּחְשַׁבֵּת יֵהִי וְיִבְרִין לְמַרְ וְלֹא כְרוּם וְלֹא יַעֲשׂוּ
 טוֹב רוּשִׁם בְּלֵל גַּם אֲבִיקֵשׁ מִמַּעֲלָתְכֶם מֵאַחַר שְׁאִין צְדִיק בְּאַרְץ
 בְּזוֹמֵן הוֹרֵ אֲשֶׁר לֹא קוֹרֵ לּוֹ מְקַרֵת כְּלַתִּי מֵהוֹר בְּהוֹצֵאת וְרַע
 לְכַמְלֵה בְּאַיְהָה אֲחֵפֵן שְׁתַּחֲוֶה וְאַתְּהֶם הַמִּיפּוֹת הַמָּה הַנּוֹשְׁבִים אוֹרְתֵי
 לְדָם לְצַב וְדוֹרָם לְיִצְחָק מִמֶּנִּי הַמִּמְשַׁחֲרֵת אַחַר מִיּוֹתֵי בְּאַמְרֵם כִּי
 אֲתָה אֲבִיעֵנו בְּכֵן אֲבִיקֵשׁ מִמַּעֲלָתְכֶם הַחֲלֵלֶה שְׁתַּחֲוֶה לְבִקֵּשׁ אֶת
 פְּנֵי מִסַּת הַקְּבָה יִהְיֶה לְקוֹדֶשֶׁה כֹּל אֹתָהּ הַמִּיפּוֹת שְׁיִצְאוּ מִמֶּנִּי
 לְכַמְלֵה הֵן בְּאוֹתָם הֵן בְּרַחוּן הֵן בְּשִׁעוֹר הֵן בְּמִידֵה הֵן עַד הֵן יִשָּׁן
 הֵן בְּגִלְגוּל הֵן הֵן בְּגִלְגוּלֵים אַחֲרֵים הַקּוֹדֶשִׁים עַל יְדֵי שֵׁם הַקְּדוֹשׁ
 הַיִּצְאָה מִפְּסוּק חֵיל בְּלַע וְיִקְרָאֵי בְּשִׁילּוֹב יֵשֶׁת הַיּוֹם בְּמִקְוֵה שִׁירָק

כזה יחד בווד הנני מהרים ומנדה אותם המזיקים ושדן ורוחם
ורילין שנבראו מטיפות קרי וזרע שלי בלם בכלל שלא יגעו בי
או במטתי או בכנדי ולא יליו אותי לקברי ולא יהיה להם רשות
ליגע בי ובנפשי בשום אופן שבעולם ואתם גם אתם הצרפן
עמכם השכינה ותחרימו אותם באופן שלא יהיה להם נח לילך
אחר מטתי ומכל שכן ליגע בי ובכנדי או בנופי או בנפשי :

אמר מאמר הסוכר המודעה כל זה יעשו העדה הסלופה כלם כאשר ויאמרו :

בצירוף קבה ושכינתיה קבלנו מסירת המודעה הזאת
אשר מסר פנפנזופו נפשו רוחו ונשמתו לעילת
כל העילות וסיבת כל הסיבות וכל מה שיעשה מהיום נגד מסירת
המודעה הזאת הן במעשה וכן בגבור הן במחשבת אנחנו
סבילים אותו המעשה או הדבור או המחשבה בצירוף קבה
ושכינתיה ולא יעשו בו כפנפ שום רושם כלל גם מחרימים
אנחנו בירת הן בצירוף קבה ושכינתיה כל טיפות זרע שיצאו
ממנו בגלגולים הקודמים גם אשר יצאו ממנו לבטלה מהיום
עד אחר מיתתו שלא יגעו כפנפ הן בעצמו בנופו או בנפשו
הן בכנדי הן במטתו ולא יליו אותו לקברו וצדקו יהלך לפניו
וכבוד יי יאספהו וינחה על משכבו בשלום אמן סרה :

מתוך כספר סין סוים אס ראה קרו מס וטלים כפייעוד משנתו יטול ידיו ויאמר

רבוננו שר עולם עשיתי זה בלא ביונה רק בהרהורים
רעים ובמחשבות רעות לכן יהי דעון מדפניך יי
אלהינו ואהי אבותינו שתמחוק ברחמיך הרבים עון זה ותצילני
מהרהורים רעים באלה וכיוצא בהם לעולם ועד אביר :

והסג לעמך תפלה אחרת גם כן לתיקון הקרי אשר נסגו כהרבה מקופות
לעמך קותם כימי האובכים ורחימי להעלותי על עונת טרפוס כדי
לזכות את הרבים :

זה הסדר כלו מראשו ועד רגלו • עכ"ס סתר לו • קמנו ושינוך סיס עליו • ואל
 תבנו לשכל מילנו • כי תוכור רכוק אהבה • ואר"ס ר"ס טובה וכמפה • ראש
 דבריו נכוחים וטובים • לומר אחר ה"ד וכימו האוכנים • הכן כמכאז ומכס
 ככונה כפי ידיעתך ועמית כמכפתך :

ואתה הוֹדַע וְעַד יִצְרָל ב יצוריה • סמוך ירינו טהרנו •
 ערלת לבבנו מול • סיהר שמרנו • לפניה לעולם
 הציבנו • אורנו כשחר אפלתנו • כצהרים האירה תשמע •
 השמים צעקה ישראל • אמור לצרותיהם דו • לה
 אשמנו וישר • העינו הסכלנו עישו • ירינו זרענו
 לבטלה • משכנוהו בתוך הקליפת • הר הרנו רע
 ירינו • המנואלות קלקלו מעשינו • לא אחת ושתיים •
 כי לא יחקר • לרוע וסרתנו והרגל • פשעינו הרנו
 לקראתך • נכונים לשוב כמסרתך • ידעת יצור •
 מחשבות לבנו הבג • חטאנו העינו והרשענו •
 נתיבות השובה הרריכנו • הושיענו אל אלהים •
 יצרה תפלתנו • שובבנו אל התשובה • רחם
 ישראל ירדיק • אסוף וקבץ ספוזרים • להעלותם
 כקדם בקדושה • ופתח שערי רחמיה • יבואנו
 חסדיה וסלחת • לעזרתנו הרבים חנו • כחסדך
 ואסתך קבל • מנפש נענה רבריה • אל נשא
 ידי • חמלתך עליה מכל • רעתנו הצילנו על ידיך
 יצא זרע • הקדש הוך הטהור • מתחת ידי כובשים •
 ועושקים ומהרה לאיתנו • ישוב למקום הקדושה •
 סלח אשמתנו למענה • עשה רצה ישראל • עמך
 שבים לפניך • מחמס ירהם השקיפה • וסייענו הושיענו

יקרבנו לפניך עוולות וזכוים. ויעשו ליהוה נִחוּחַ אֶת הָרֹאשׁ
 וְאֶת הַנְּתֻחִים, וְהֵם בְּמִיתָתָם שְׁשִׁים וּשְׁמֹנִים. וְהַיָּאֵסֶר לִי
 אֲנִי וְלַצֹּר וְיִשְׂרָאֵל שִׁבְרָאֲנִי אֶקְרִיב אֶת עַצְמִי חֲלָבִי וְרֹמִי נִתְחִי
 וְהָאֵשׁ וְאֶתִּי בְּכֹרֹו פִּשְׁעֵי פְרִי בְטָנִי חֲטָאת נַפְשִׁי יִנְפָּשׁ
 סַתְעֵלֶפֶת בְּרִמִּים מִתְבוּסֶסֶת וּפְאֻכֹּת לְבָנִים מִן־שֶׁחַ מְסִינִי
 לְעֹלֹת לְהֵם לְשִׁלְמֵי נִדְבָה לְרִצּוֹן לְהֵם לִפְנֵי יי לא לְנוּ יי לא
 לְנוּ כִּי לְשִׁמְךָ תִּן כְּבוֹד עַל חֶסֶדְךָ עַל אֲמֻנָה לְמַה יֵאמְרוּ
 בְּעַמִּים אִיהֵם אֵלֵהֶם וְאַתָּה תִּזְחַלְתָּנוּ שִׁבְרָנוּ וְתִקִּיתָנוּ. חֲמוֹן
 נִרְחוּס יִהְיוּ נִגְדֵי עֵינֶיךָ צָרְתָנוּ וְרָאָה בְּעֵינֵינוּ וַיַּעֲלֵחַ עַל בִּזְנוֹנוּ
 וַעֲלִבּוֹן אֲחִינוּ שֶׁבְכָל עִיר וְעִיר לִפְנֵיךָ בְּכָל עֵת עֵם עַל בּוֹן
 שִׁמְךָ הַגָּדוֹל הַמְּחֹולֵל בֵּין הַגּוֹיִם אֲשֶׁר חָרַפְיָךָ וַיִּתְּנוּ אֶת
 כְּבוֹדְךָ לְאַחַר וְתִהְלֶתְךָ לְפַסְיִלִים שִׁמְעֵי אֲהֵינוּ חָרַפְתָּם אֲשֶׁר
 חָרַפְיָךָ אֱלֹהִים חֵי וְאַל חֲכֵם עַל עֲוֹנֵם וְחֲטָאתֵם מִלִּפְנֵיךָ אֵל
 תִּמְחָה כִּי אַתָּה יי קְדוֹשׁ יִשְׂרָאֵל וְהַקְדִּישׁוּ אֶת קְדוֹשׁ יַעֲקֹב וְאֶת
 אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל יַעֲרִיצוּ. וְכוֹר נֵא בְּנִיךָ עֲנִיִּים וְאֲבִיוֹנִים מְצַפִּים
 לִישׁוּעָתְךָ כָּל הַיָּמִים אֲבִינוּ שֶׁבְשָׁמַיִם צְדִיק אַתָּה וְכָל מַעֲשֶׂיךָ
 בְּאֵזֶנָה. יִגְלוּ רַחֲמֶיךָ עַל בְּנֵיךָ אֲשֶׁר הֵם בְּאַרְץ שׁוֹבֵיחִים.
 וְתוֹצֵא מִבֵּית כְּלָא יוֹשְׁבֵי חֶשֶׁךְ וְלֹאֲסִירִים תִּפְקַח קוֹחַ. וְכוֹר
 לְנוּ אֱלֹהֵינוּ שִׁקְדֶּשֶׁת אֶת עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל מִתּוֹךְ שֶׁבְעַם אִימֹת
 וּמִתּוֹכֵם הַפְּשִׁטָּה אֶת שִׁבְטֵי לֵוִי וְהַפְּרִשְׁתָּ כֹהֵן גָּדוֹל לְעַמּוֹד
 לְשֶׁרֶת וְלִהְתַּנְדּוֹת עַל עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל לְכַפֵּר עֲלֵיהֶם יַעֲחָה
 בְּעֲוֹנוֹתֵינוּ שֶׁרַבּוֹנִדְעָה מֵאוֹיְבֵינוּ וְהוֹשִׁילֶךָ תִּפְאַרְתָּנוּ וְנִשְׁאַרְנוּ
 רִיקִם מִכָּל טוֹב וְאִין לְנוּ כִּי אִם תִּפְלוֹתֵינוּ הַיּוֹצֵאוֹת מִקִּירוֹת
 לְבָנוּ כִּי צַמֵּאִים אֲנִנוּ לְרַחֲמֶיךָ בְּאַרְץ עֵיפָה לְמִים. וְצוּעֵקִים

בית הקברות

אֵיךְ מִכָּאֵב לִבְנוֹ וְשׂוֹמְכִים שׁוּחֲנוּ לִפְנֵיךְ בְּדַמְעַלֵּב. וְזָכוֹר
לִבְנוֹ מִה שֶׁצִּוִּיתָנוּ בְּתוֹרָתְךָ כִּי יִמּוֹךְ אֲחִיךָ וּמִטָּה יִרוּ עִמָּךְ
וְחִזְקֶתָּ בּוֹ וְאֲנַחְנוּ בְּנֵיךָ יְלֵדֵי שַׁעֲשׂוּעִיךָ רַחֵם עֲלֵינוּ כְּרוֹב
רַחֲמֶיךָ וְקִיִּים לָנוּ מִה שֶׁנֶּאֱמַר עַל יְדֵי נְבִיאֶיךָ לִמְעַנִּי לִמְעַנִּי
אֶעֱשֶׂה כִּי אֵיךְ יִחַל וּכְבוֹרֵי לֹא אַחֲרָיִךְ אֲתָן שִׁפְחָנוּ בְּיַמּוֹת
עֲנִיָּתָנוּ שְׁנוֹת רֵאִינוּ רָעָה. שְׁלַח הַגּוֹאֵל לְגִלְגָּלוֹ וְהַעֲלֵנוּ שְׂמַחִים
עַל אֲדַמְתְּךָ וְשִׁכִּינְתְּךָ שְׂכוֹן בְּיַמֵּינוּ וְכִרְבֵּרְךָ יַחֲוִי מִתֵּינוּ.
יִקְיֹצוּ וְיִרְצָנוּ שׂוֹכְנֵי עִפְרַתֵּנוּ וְשִׂמְחַת עוֹלָם תִּהְיֶה עַל רֵאשֵׁנוּ
כִּכְּזוֹ שֶׁנֶּאֱמַר וּפְרוּיֵי יִשׁוּבֹן וּבְאוֹ צִיּוֹן בְּרָנָה וְשִׂמְחַת עוֹלָם
עַל רֵאשֵׁם שֶׁשָׁן וְשִׂמְחָה יִשִּׁינּוּ וְנִסּוּ יָנוּן וְאֲנַחְהָ וְעוֹד נֶאֱמַר
כִּי הָהָרִים יִמּוּשׁוּ וְהַגְּבֻעוֹת תִּמּוּטָנָה וְחִכְרוֹ מֵאֲתָךְ לֹא יִמּוּשׁ
וּבְרִית שְׁלוֹמִי לֹא תִכּוּט אֲמַר מִרְחֻמְךָ יְיָ וְעוֹד נֶאֱמַר וְשִׁבְתִּי
שְׁבוֹת יַעֲקֹב וְרַחֲמֵי עַל בֵּית יִשְׂרָאֵל וְהִנֵּה אֲתִי לְשֵׁם קֹדֶשׁ יְיָ.
יְהִי רְצוֹן מִלִּפְנֵיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ יִשְׁאֵל אֲבוֹתֵינוּ לְנַחֵם אוֹתָנוּ עַל
כָּל הַצָּרוֹת שֶׁעָבְרוּ עֲלֵינוּ לִילּוֹת וְיָמִים וְכֹל שְׁנוֹתֵנוּ
בְּטוֹב וְיָמִינוּ בְּנֵעִים יָמִים תּוֹשִׁיעַ מַעוֹט יַעֲמִים וְסוֹכְכֵנוּ בְּשִׁלּוּמְךָ
וְלִמְדָנוּ לְהוֹעִיל. וּבִפְקֹעַל יִדְּנוּ לְשִׁמּוֹר וּלְעֲשׂוֹת וְשִׁמְנוּ
סִבְנֵי אֲדָם אֲשֶׁר בָּצַל כְּנַפְיֶךָ יַחֲסִיּוֹן וּמִדָּשָׁן בֵּיתְךָ יִרְוִיּוֹן וְתִכִּין
וְתוֹמֵן לְכֹל אוֹדֵי מַחֲסוֹר וּבְרִיּוֹחַ לֹא בְרוּחַ קִבְּהִיתָר וּבְכִשְׁרוֹת
וְתִשְׁבֵּר וְתִאֲבֵר וְתִכְנִיעַ וְתִשְׁפִּיל וְתִחַלֵּה כָּל הַקָּמִים נִגְדָנוּ
וְרָאֵה יִכְנִיעַ יַעֲם וְיִפִּיל יִנִּי אוֹיְבֵי מִטֵּל מַחֲשַׁבּוֹת הָרָעוֹת מֵעֲלֵינוּ
וְיִמְעַל כָּל עִמָּךְ יִשְׂרָאֵל וְתִחַלֵּה מִפְּנֵי בּוֹהַ וְשִׁבְיָה וְתִחַלֵּה מִפְּנֵי
גְלוּת וּמִלְטוֹל. וְתִחַלֵּה מִפְּנֵי דְבַר וּמִשְׁחִית וְתִחַלֵּה מִפְּנֵי הוֹהָ
עַל רוּחַ. וְתִחַלֵּה מִפְּנֵי זַעַם וְעֵבֶרָה. וְתִחַלֵּה מִפְּנֵי חֲרוֹן אַף

וּקְצָפָךְ

וקצפה ותכלה ממנו יצר הרע. ותכלה ממנו כליון עינים
 ותכלה ממנו מלאך המות. ותכלה ממנו נגף וחרון ותכלה
 ממנו עין הרע ושנאת הנס. ותכלה ממנו כל צרה וצוקה וזבל
 קלון וחרפה ותננו לראש ולא לזנב. ותננו לרחמים בעיני
 השלטונים וזכרנו יי ברצון עמך ופקדנו בישועתך לראות
 בטובת בחירך לשמוח בשמחת גויך להתהלל עם נחלתך
 כי אתה שומע תפלה ומאוזן צעקה ואנחנו לא נדע מה
 נעשה כי עליך עינינו ושמע הפלתנו ושועתנו האזנה
 שנאמר כי שומע י אנוניסי ויא אסיריו לא בזה כילא
 בזה ולא שקץ ענות עני ולא הכתיר פניו ממנו ובשועו יאיו
 שמע טרם יקרא אתה תענה כדבר שנאמר והיה טרם
 יקראו ואני אענה עוד הם סדברים ואני אשמע וחדש
 בקרבנו רוח נכון לחזור לפניך בתשובה שלימה ולעבדך
 בלב נאמן. וראה דמעותינו כנסוך הפנים ושברון רוחנו
 ככל הקרבנות ואנחנו ריגו כקוסץ סנחרת הדל ושית
 עפהו תינו כשירי הלויים וכשירי המלאכים. והשתחוותנו
 לפניך ככל השתחויות משרתיך בפרוס. ורוח פינו כעולה
 תמיסה ונקטורת הפסים. אלהים השיבנו והאר פניך
 ונושעה ולא נצא ריקם מלפניך יהיו לרצון אמרי פיוהניון
 לבי לפניך יי צורי וגואלי

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם ארון השלום על
 כל אשר עשית ואשר אתה עתיד לעשות עמי
 ועם כל בריותיך וברוכים מלאכיך שעושים רצונך בלבב
 שלם ארון השלום תברכנו ותפקדנו לחיים טובים ולשלום

בית הכבוד

תזני ואת זרעי למצוא חן וחסד ושכל טוב בעיניך ובעיני
 כל רואי. ותעביר עוני והמחול פשעי וחטאתי ותזני לקבל
 שפחות סתוף רוב שמחה. ומתוף עושר וכבוד ומתוף
 סיעוט עונות ותעביר ספני ומפל גני ביתי ומכל עמך
 ישראל כל מיני חלאים רעים וכל מיני טריות וכל מיני דלות
 ועניות ותנחילנו יצר טוב וחיי העהב ורוב עושר וכבוד
 לעבדך ביראה ובאהבה באי המלך הכבוד. שלום לכם
 מלאכי השלום. שלום לכם מלאכי רחמים. בואכם
 לשלום. מלאכי השלום. מלאכי הרחמים. מלאכי
 השלום. בואכם לשלום.

תו של בע

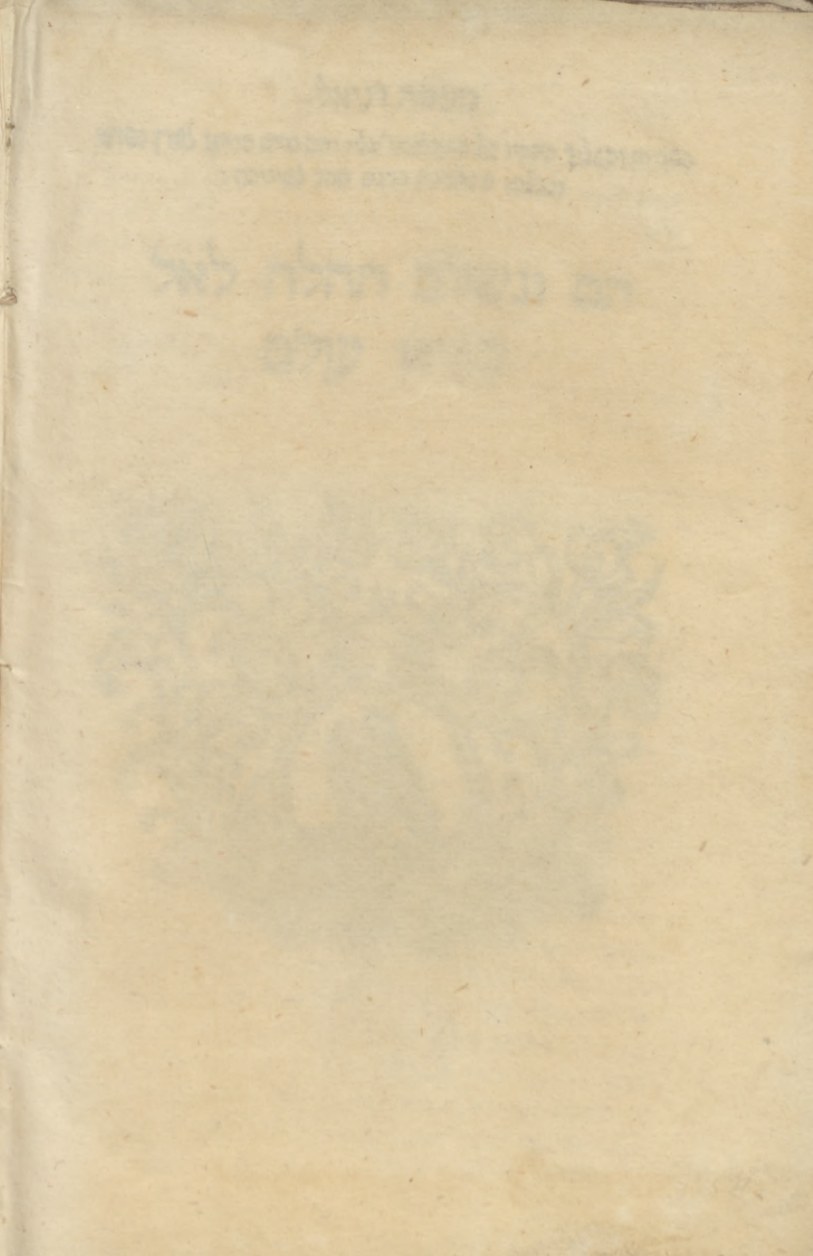

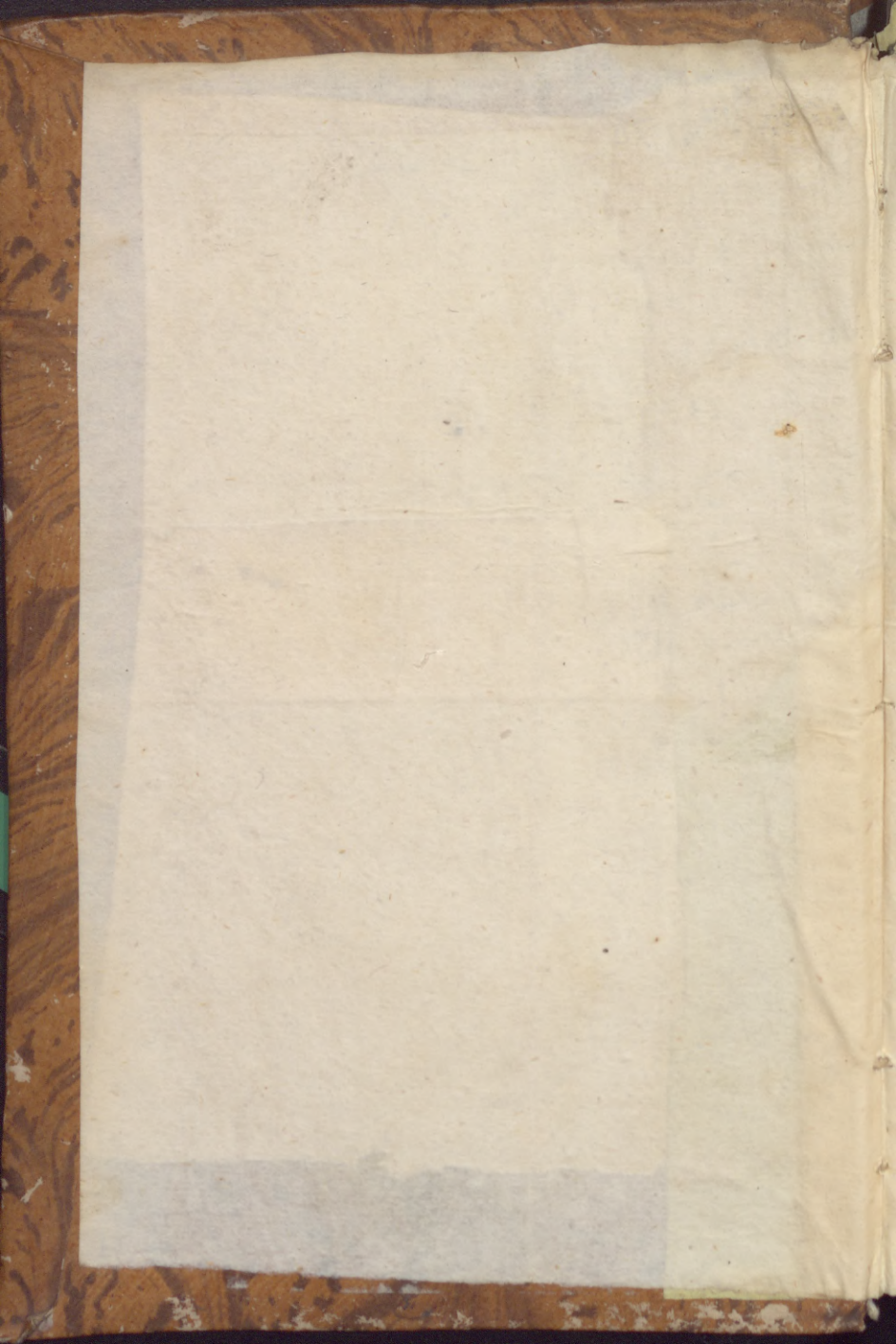
לוח הנעיות

דף כ ע כ	מורה לא	וכמה אחרון	כל אחרות
דף ז ע א	המחית אכלה לו	לגור שני	כל ספיות אכלה
דף יא ע א	פכין ה כין כ		כל כין בעולם הזה
סס ע כ	ית ככל כ	אומות	בין בעולם הזה
דף יב ע כ	וא ובעון לדס	וקרום	כל טכעה וטכיים אומות
			כל ונפון לדס ימרים

על ידי העוסק במלאכת הקודש יהושע אהנן כהנה מר אברהם
 ווסף אצאולו כ' ה'

The image shows the front cover of an antique book. The cover is bound in a brown, marbled paper with a swirling, organic pattern of darker brown and black spots. On the left side, the spine is visible, featuring a decorative paper label with red and black ornate scrollwork. The text on the label is printed vertically.

REV. DIRBIR M. MOHUTARA

B.

963 -

977.

הודעה על קניית בית

היום 1769

יהודה בן יצחק - ירושלים 1769

רוחב - חזק - 1730

בית הכנסת עם הזוהר 1707

פנק' חצות עם תלמוד

1820

פנק' חצות עם תלמוד

1820

פנק' חצות עם תלמוד

פנק' חצות עם תלמוד

פנק' חצות עם תלמוד

פנק' חצות עם תלמוד

פנק' חצות עם תלמוד

פנק' חצות עם תלמוד

פנק' חצות עם תלמוד

פנק' חצות עם תלמוד

פנק' חצות עם תלמוד

פנק' חצות עם תלמוד

פנק' חצות עם תלמוד

פנק' חצות עם תלמוד

פנק' חצות עם תלמוד

פנק' חצות עם תלמוד

פנק' חצות עם תלמוד

פנק' חצות עם תלמוד

פנק' חצות עם תלמוד

פנק' חצות עם תלמוד

פנק' חצות עם תלמוד

פנק' חצות עם תלמוד

פנק' חצות עם תלמוד

פנק' חצות עם תלמוד

פנק' חצות עם תלמוד

פנק' חצות עם תלמוד

פנק' חצות עם תלמוד

פנק' חצות עם תלמוד

פנק' חצות עם תלמוד

פנק' חצות עם תלמוד

פנק' חצות עם תלמוד